

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 25 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinų vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 2 straipsnio 1 dalies a punktas – 9 straipsnio 1 dalis – 13 straipsnio 1 dalis – 14 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas – Švoka „prekių tiekimas“ – Teisės ? nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas ? visiškos nuosavybės teisė pagal ?statymą – Savivaldybės, gaunanti mokesčius už pakeitimą – Švoka „atlyginimas“ – Švoka „apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“ – Išimtis – Viešosios teisės subjektai, kurie vykdo veiklą arba sandorius kaip valdžios institucijos“

Byloje C-604/19

dėl *Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu* (Vroclavo vaivadijos administracinis teismas, Lenkija) 2019 m. birželio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. rugpjūčio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gmina Wrocław

prieš

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Gmina Wrocław*, atstovaujamos *radcowie prawni* E. Mroczko ir T. Straszkievicz,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos J. Jokubauskaitės ir M. Siekierzyška,

susipažinęs su 2020 m. rugsėjo 3 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, toliau – PVM direktyva) 2 straipsnio 1 dalies a punkto, 9 straipsnio 1 dalies, 13 straipsnio 1 dalies, 14 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Gmina Wrocław* (Vroclavo savivaldybė, Lenkija; toliau – Vroclavo savivaldybė) ir *Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej* (Valstybės išdo informacijos direktorius, Lenkija; toliau – mokesčių institucija) ginčą dėl šiai savivaldybei skirto mokesčio pranešimo dėl mokesčių už teisės nekilnojamojo turto ilgalaikę nuomą pakeitimą visiškoms nuosavybės teisės šio nekilnojamojo turto apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu (PVM).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punktą PVM objektas yra „prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4 Šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Apmokestinamasis asmuo“ – asmuo, kuris savarankiškai bet kurioje vietoje vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant tos veiklos tikslą ar rezultatą.

„Ekonominė veikla“ – gamintojų, prekybininkų ar paslaugas teikiančių asmenų veikla, įskaitant kasybą bei žemės ūkio veiklą ir laisvųjų profesijų veiklą. Visų pirma ekonomine veikla laikomas materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimas siekiant gauti nuolatinią pajamą.“

5 Minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Valstybinės, regioninės ir vietinės valdžios institucijos ir viešosios teisės reguliuojamos kitos staigos nelaikomos apmokestinamaisiais asmenimis, kai vykdo veiklą ar sandorius, kuriuos jie vykdo kaip valdžios institucijos, net renkant mokesčius, rinkliavas, mokas ar kitus su šia veikla ar sandoriais susijusius mokesčius.“

Tačiau joms vykdančioms tokią veiklą ar sandorius jos laikomos apmokestinamaisiais asmenimis, jei laikant jas neapmokestinamaisiais asmenimis būtų labai iškraipoma konkurencija.

<...>

6 PVM direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. „Prekių tiekimas“ – teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas.

2. Be 1 dalyje nurodyto sandorio prekių tiekimu laikomas bet kuris iš šių sandorių:

a) nuosavybės teisės turto perdavimas už atlyginimą valdžios institucijos ar jos vardu duotu nurodymu arba pagal įstatymus;

<...>

Lenkijos teisė

Lenkijos civilinis kodeksas

7 *Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny* (1964 m. balandžio 23 d. Civilinio kodekso įstatymas, Dz. U., Nr. 16, 1964 m., 93 pozicija, toliau – Civilinis kodeksas) redakcijoje,

taikomoje pagrindinėje byloje, nustatyta:

„Valstybės sklypai, kurie yra valstybės nuosavybė ir esantys miestų administracinėse ribose, valstybės sklypai, esantys už šių ribų, tačiau traukti į miesto teritorijos plėtros planą ir skirti jo ekonominiams tikslams pasiekti, ir sklypai, kurie priklauso vietos valdžios institucijoms ar jų asociacijoms, gali būti perduoti fiziniams ir juridiniams asmenims ilgalaikės nuomos teise.“

8 Civilinio kodekso 233 straipsnis yra išdėstyta taip:

„Atsižvelgiant į šiuos įstatymuose ir visuomenės gyvenimo sąlygose bei pagal valstybės ar vietos valdžios vienetui ar jų asociacijoms priklausančio žemės sklypo ilgalaikės nuomos sutartį nustatytus apribojimus tik ilgalaikės nuomos teisi turėtojas gali naudotis žeme, o ne joks kitas asmuo. Tokiomis pačiomis sąlygomis ilgalaikės nuomos teisi turėtojas gali disponuoti savo teise.“

9 Šio kodekso 234 straipsnyje nustatyta:

„Nuostatos, susijusios su nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą perdavimu, *mutatis mutandis* taikomos teisės į valstybei priklausančio žemės sklypą ilgalaikę nuomą perdavimui vietos valdžios vienetams ar jų asociacijoms.“

10 Minuto kodekso 236 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Teisė į valstybei priklausančio žemės sklypą ilgalaikę nuomą perduodama vietos valdžios vienetams ar jų asociacijoms 99 metams. Išimtiniais atvejais, kai žemės ilgalaikės nuomos ekonominis tikslas nereikalauja, kad žemės sklypas būtų suteiktas 99 metų laikotarpiui, laikotarpis gali būti trumpesnis, bet ne trumpesnis kaip 40 metų.“

11 Civilinio kodekso 238 straipsnyje nustatyta:

„Ilgalaikis nuomininkas savo teisės galiojimo laikotarpiu moka metinį mokestį.“

Nekilnojamojo turto valdymo įstatymas

12 1997 m. rugpjūčio 21 d. *Ustawa o gospodarce nieruchomościami* (įstatymas dėl nekilnojamojo turto valdymo, *Dz. U.*, 2018 m., 2204 pozicija, toliau – Nekilnojamojo turto valdymo įstatymas) redakcijos, taikomos pagrindinėje byloje, 12a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Sumos, mokėtinos už nekilnojamojo turto, kuriam taikoma privatinė teisė, ir gaunamos valstybės, kuriai atstovauja meras, vykdydamas savo viešojo administravimo funkcijas, arba už statybų, planavimą, urbanizmą ir gyvenamąjį būstą atsakingas ministras, gali būti atidėtos arba jų mokėjimo gali būti atsisakyta ar jis gali būti išskirstytas dalimis“

13 Nekilnojamojo turto valdymo įstatymo 27 straipsnis suformuluotas taip:

„Nekilnojamojo turto pardavimas arba žemės sklypo ilgalaikės nuomos suteikimas turi būti sutarties, sudarytos notarine tvarka, dalykas. Žemės sklypo ilgalaikės nuomos teisė ir šios teisės perdavimas pagal sutartį turi būti rašomi į nekilnojamojo turto registrą.“

14 Šio įstatymo 32 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Žemės sklypas, perduotas ilgalaikiai nuomai, gali būti perduotas tik ilgalaikiam nuomininkui.
<...>

2. Žemės sklypo pardavimo sutarties sudarymo dieną anksčiau suteikta ilgalaikės nuomos teisė nustoja galioti. <...>“

15 Minuto įstatymo 69 straipsnyje nustatyta:

„Žemės sklypo, perduodamo jo ilgalaikiam nuomininkui, kainą skaitoma suma, lygi šio turto ilgalaikės nuomos teisei, nustatyta pagal būklę pardavimo dieną.“

16 To paties įstatymo 71 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Pirmasis mokestis ir metinis mokestis mokamas už žemės sklypo perleidimą ilgalaikiai nuomai.“

17 Nekilnojamojo turto valdymo įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčiai už ilgalaikę nuomą apskaičiuojami kaip žemės sklypo kainos, kuri pagal šio įstatymo 67 straipsnio 1 dalį nustatoma atsižvelgiant į žemės sklypo vertę, procentinis dalis. Minuto įstatymo 72 straipsnio 3 dalies 4 punkte patikslinama, kad tuo atveju, kai nekilnojamasis turtas perleidžiamas ilgalaikiai nuomai gyvenamojo būsto tikslais, metinio mokesčio už ilgalaikę nuomą tarifas yra 1 % nuo žemės sklypo kainos.

Lenkijos PVM įstatymas

18 2004 m. kovo 11 d. *Ustawa o podatku od towarów i usług* (Prekių ir paslaugų mokesčio įstatymas, *Dz. U.*, Nr. 54, 2004 m., 535 pozicija; toliau – PVM įstatymas) 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta:

„Prekių ir paslaugų mokesčiu apmokestinamas <...> už atlygą atliekamas prekių tiekimas ir paslaugų teikimas nacionalinėje teritorijoje.“

19 PVM įstatymo 7 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas prekių tiekimas suprantamas kaip teisės disponuoti prekėmis kaip savininkui perdavimas, įskaitant: 1) šios teisės perdavimą valdžios institucijos ar jos vardu duotu nurodymu arba prekių nuosavybės teisės perdavimą pagal įstatymus už atlyginimą;

<...>

6) teisės į žemės ilgalaikę nuomą perleidimą.“

Pakeitimo įstatymas

20 2018 m. liepos 20 d. *Ustawa o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów* (Įstatymas dėl gyvenamuoju būstu užstatytos žemės ilgalaikės nuomos teisės pakeitimo į nuosavybės teisę į šią žemę, *Dz. U.*, 2018 m., 1716 pozicija; toliau – Pakeitimo įstatymas) 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„2019 m. sausio 1 d. gyvenamuoju būstu užstatytos žemės ilgalaikės nuomos teisė pakeičiama į nuosavybės teisę į šiuos žemės sklypus.“

21 Pakeitimo įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3 punktas suformuluotas taip:

„Perleidimą patvirtinanti pažyma (toliau – pažyma), išduota <...> kompetentingo mero (miesto vadovo, pirmininko), apygardos ar vaivadijos tarybos, kai sklypai priklauso vietos valdžios vienetui,

yra nuosavybės teisės? nekilnojamojo turto registracijos? rašymo pagrindas.“

22 Šio straipsnio 2 dalies 1 punkte patikslinama, kad minėto straipsnio 1 dalyje nurodyti organai turi savo iniciatyva išduoti pažymę ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo pakeitimo dienos. Pagal to paties straipsnio 4 dalį pažyma patvirtina pakeitimą ir nurodo pareigą mokėti metinį pakeitimo mokestį, taip pat mokesčio dydį ir momentą, kada jis turi būti mokamas.

23 Šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Teismas *ex officio* registruoja žemės sklypų nuosavybę ir teisės mokėjimą nekilnojamojo turto registruose.“

24 Pakeitimo įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad naujasis savininkas gali gynyti šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytoje pažymoje esančią informaciją. Pagal šią procedūrą pateikto prašymo pasekmė yra tai, kad administraciniu sprendimu nustatomas keitimo mokesčio dydis ir mokėjimo terminas.

25 Šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Už pakeitimas naujas žemės sklypo savininkas moka mokestį dabartiniam žemės savininkui.

2. Mokesčio dydis yra lygus metinio mokesčio, mokėtino už ilgalaikę nuomą, sumai pakeitimo dieną.

<...>

6. Šis mokestis mokėtinas 20 metų laikotarpiu nuo pakeitimo dienos.

7. Žemės sklypo savininkas bet kuriuo laikotarpiu, per kurį turi sumokėti mokestį, gali raštu informuoti kompetentingą staigą apie savo ketinimą sumokėti likutį vienu kartu (vienkartinis mokestis). Vienkartinio mokesčio dydis atitinka tų metų, kuriais išreiškiamas ketinimas mokėti vienkartinį mokestį, mokestį, padaugintą iš metų, likusių iki [20 metų] laikotarpio pabaigos, skaičiaus.“

26 Šio įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Nekilnojamojo turto valdymo įstatymo 12a straipsnio nuostatos taikomos *mutatis mutandis* mokesčiams ir vienkartiniams mokesčiams.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

27 Vroclavo savivaldybė yra vietos valdžios institucija, registruota kaip PVM mokėtoja, kuriai priklauso nekilnojamas turtas, suteiktas ilgalaikiai nuomai, kaip tai suprantama pagal Lenkijos teisę.

28 Pagal Lenkijos civilinio kodekso nuostatas ilgalaikė nuoma – tai žemės sklypo, kurio savininkas yra valstybė, vietos valdžios institucija arba jė asociacija, perdavimas naudoti naudotojui, ilgalaikiam nuomininkui, kuris gali naudotis žemės sklypu ir disponuoti savo teise, netrukdomas jokių kitų asmenų. Ilgalaikiai nuomininkai gali būti fiziniai arba juridiniai asmenys. Taikant ilgalaikę nuomą, žemė iš esmės suteikiama ilgalaikiam nuomininkui 99 metų laikotarpiu, kuris išimtiniais atvejais gali būti sutrumpintas, tačiau negali būti trumpesnis nei 40 metų. Ilgalaikis nuomininkas žemės savininkui moka metinį mokestį už ilgalaikę nuomą jos galiojimo laikotarpiu.

29 Pagal nekilnojamojo turto valdymo įstatymo 72 straipsnio 1 dalį mokėtinas mokestis už ilgalaikę nuomą apskaičiuojamas kaip atitinkamo žemės sklypo kainos, kuri pagal šio įstatymo 67 straipsnio 1 dalį nustatoma atsižvelgiant į šio žemės sklypo vertę, procentinis dalis. Minėto įstatymo 72 straipsnio 3 dalies 4 punkte nustatyta, kad tuo atveju, kai nekilnojamasis turtas perleidžiamas ilgalaikiai nuomai gyvenamojo būsto tikslais, metinio mokesčio už ilgalaikę nuomą tarifas yra 1 % nuo aptariamo žemės sklypo kainos.

30 Pagal PVM įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 7 straipsnio 1 dalies 6 punktą žemės sklypų ilgalaikiai nuomai suteikimas yra prekės tiekimas, todėl ilgalaikio nuomininko sumokėti metiniai mokesčiai turėtų būti apmokestinami PVM.

31 Vadovaujantis Pakeitimo įstatymu 2019 m. sausio 1 d. gyvenamuoju būstu užstatytos žemės ilgalaikės nuomos teisė buvo pakeista į visiškos nuosavybės teisę į šiuos žemės sklypus.

32 Remiantis Pakeitimo įstatymo 7 straipsniu, ilgalaikiai nuomininkai, kurie tapo savininkai, turi valdžios institucijai, kuri buvo aptariamo žemės sklypo savininkas, sumokėti pakeitimo mokestį. Šis mokestis turi būti mokamas kiekvieną metų kovo 31 d. 20 metų, skaičiuojant nuo teisės į aptariamo nekilnojamojo turto ilgalaikės nuomos pakeitimo į visiškos nuosavybės teisę dienos. Šiame straipsnyje patikslinama, kad šio mokesčio dydis lygus ilgalaikės nuomos metiniam mokesčiui pakeitimo dieną. Be to, naujas savininkas bet kuriuo momentu, per kurį turi sumokėti pakeitimo mokestį, gali raštu informuoti kompetentingą staigą apie savo ketinimą sumokėti likutį vienu kartu.

33 Be to, Pakeitimo įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad naujas žemės sklypo savininkas gali ginčyti pakeitimo mokesčio dydį ir trukmę, pateikdamas prašymą kompetentingai staigai. Pagal šį procedūrą pateikto prašymo pasekmė yra tai, kad administraciniu sprendimu nustatomas keitimo mokesčio dydis ir mokėjimo terminas.

34 2019 m. sausio 5 d. Vroclavo savivaldybė paprašė mokesčių institucijos pateikti individualų PVM išaiškinimą dėl PVM taikymo mokesčiams, kurie jai priklauso pagal Pakeitimo įstatymą.

35 Minėta savivaldybė tvirtina, kad pagal minėtą įstatymą naujų žemės sklypų savininkai mokami mokesčiai neapmokestinami PVM.

36 Priešingai, 2019 m. sausio 15 d. mokesčių institucija savo 2019 m. sausio 15 d. mokesčių administraciniame sprendime teigia, kad pagal Pakeitimo įstatymą Vroclavo savivaldybei mokėtini mokesčiai yra apmokestinami PVM kaip sumos, mokėtinos už atsiradusį aptariamą žemės sklypų ilgalaikės nuomos teisę, likutis, ir dėl to, kad rinkdama šiuos mokesčius Vroclavo savivaldybė veikia kaip PVM mokėtoja, o ne kaip viešosios valdžios institucija.

37 Vroclavo savivaldybė apskundė *Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu* (Vroclavo vaivadijos administracinis teismas, Lenkija) šio mokesčių administracinį sprendimą.

38 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, pirma, ar teisės į nekilnojamojo turto ilgalaikę nuomą pakeitimas į visiškos nuosavybės teisę pagal Pakeitimo įstatymą, šalims neišreiškus savo noro atlikti šio pakeitimą, turėtų būti laikomas sandoriu, nurodytu PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkte, t. y. kaip turto nuosavybės teisės perdavimas už atlyginimą pagal įstatymą, ar ne. Šis teismas konkrečiai klausia, ar pakeitimo mokestis, atsižvelgiant į jo savybes, gali būti laikomas „atlyginimu“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad taip yra jo nagrinjamajame byloje, todėl teisės į nekilnojamojo turto ilgalaikę nuomą pakeitimas į visiškos nuosavybės teisę yra prekės tiekimas, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 2

dalies a punkt?

39 Antra, min?tas teismas nurodo, kad jei vis d?lto neb?t? galima manyti, jog tai yra prek? tiekimas, kaip tai suprantama pagal min?t? nuostat?, reik?t? kelti klausim? d?l pagrindin?je byloje nagrin?jamo teisinio sandorio kvalifikavimo kaip prek? tiekimo, kaip jis suprantamas pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 1 dal?.

40 Tre?ia, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas siekia išsiaiškinti, ar nagrin?jamu atveju Vroclavo savivaldyb? veikia kaip PVM mok?toja, kaip tvirtina mokes?i? administratorius, ar prireikus PVM direktyvos 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta apmokestinimo PVM išimtis taikoma šiai savivaldybei. Šis teismas mano, kad šios bylos aplinkyb?mis min?ta savivaldyb? vykdo veikl? kaip viešoji ?staiga ir pagal Pakeitimo ?statymo nuostatas iš esm?s atlieka tik administracines užduotis. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas pabr?žia, kad pats teis?s ? nekilnojamojo turto ilgalaik? nuom? pakeitimas ? visiškos nuosavyb?s teis? atliekamas tik pagal ?statym?, neturint galimyb?s der?tis d?l pakeitimo ir d?l pakeitimo mok?tin? mokes?i? sumok?jimo s?lyg? ir kad Vroclavo savivaldyb? negali imtis joki? veiksm?, kurie gal?t? tur?ti ?takos pakeitimo taikymo sri?iai asmen?, materialiniu ar ekonominiu poži?riais.

41 Tokiomis aplinkyb?mis *Wojewódzki S?d Administracyjny we Wroc?awiu* (Vroclavo vaivadijos administracinis teismas, Lenkija) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar toks nekilnojamojo turto ilgalaik?s nuomos teis?s pakeitimas ? nuosavyb?s teis? <...> pagal ?statym?, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, yra prek? tiekimas, kaip tai suprantama pagal [PVM direktyvos] 14 straipsnio 2 dalies a punkt?, siejam? su 2 straipsnio 1 dalies a punktu?

2. Jeigu ? pirm?j? klausim? b?t? atsakyta neigiamai, ar nekilnojamojo turto ilgalaik?s nuomos teis?s pakeitimas ? nuosavyb?s teis? pagal ?statym? yra prek? tiekimas, kaip tai suprantama pagal [PVM direktyvos] 14 straipsnio 1 dal?, siejam? su šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punktu?

3. Ar <...> savivaldyb?, rinkdama rinkliavas už tok? nekilnojamojo turto ilgalaik?s nuomos teis?s pakeitim? ? nuosavyb?s teis? pagal ?statym?, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, veikia kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal [PVM direktyvos] 9 straipsnio 1 dal?, siejam? su 2 straipsnio 1 dalies a punktu, ar kaip valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal min?tos direktyvos 13 straipsn??“

D?l pagreitintos proced?ros taikymo Teisingumo Teisme

42 Prašyme priimti prejudicin? sprendim? j? pateik?s teismas praš? šiai bylai taikyti Teisingumo Teismo proced?ros reglamento 105 straipsnio 1 dalyje numatyt? pagreitint? proced?r?. Gr?sdamas savo prašym? šis teismas nurod?, kad teisinio saugumo tr?kumas, susij?s su mokes?i?, mok?tin? už teis?s ? nekilnojamojo turto ilgalaik? nuom? pakeitim? ? visiškos nuosavyb?s teis?, nustatymo tvarka, kelia gr?sm? biudžetui, taip pat gali sukelti žal? daugeliui atitinkam? Lenkijos pilie?i?.

43 Kaip matyti iš Proced?ros reglamento 105 straipsnio 1 dalies, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo prašymu arba išimties tvarka savo iniciatyva Teismo pirmininkas, išklaus?s teis?j? praneš?j? ir generalin? advokat?, gali nuspr?sti nagrin?ti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pagal pagreitint? proced?r?, nukrypstant nuo šio reglamento nuostat?, jeigu d?l bylos pob?džio reikia, kad ji b?t? greitai išnagrin?ta.

44 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismo pirmininkas, išklauskis teisėjus pranešėjus ir generalinį advokatą, 2019 m. spalio 10 d. nusprendė atmesti šio sprendimo 45 punkte minimą nacionalinio teismo prašymą.

45 Šis sprendimas motyvuotas tuo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nurodytos priežastys neįrodo, jog šioje byloje buvo įvykdytos Procedūros reglamento 105 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos (pagal analogiją žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Addis*, C-517/17, EU:C:2020:579, 42 punktą).

46 Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją skubos kriterijaus, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 105 straipsnio 1 dalį, negalima įrodyti paprastais ekonominiais interesais svarbiems ir teisėtiems interesams (2015 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Leonmobiil ir Leone*, C-353/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:552, 8 punktas), ekonominiais nuostoliais arba pagrindinis bylos ekonominiu požiriu jautriu pobūdžiu (2014 m. sausio 29 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *E.*, C-436/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:95, 27 punktas).

47 Be to, vien tai, jog yra daug bylų, sustabdyti laukiant, kol Teisingumo Teismas nuspręsdų prašymo priimti prejudicinį sprendimą, savaime negali būti išimtinė aplinkybė, kuri galėtų pateisinti pagreitintos procedūros taikymą (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *P.*, C-6/12, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:135, 8 punktą; 2014 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Indali ir investicijų draudimas ir Nemaniņas*, C-671/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:225, 10 punktą; 2017 m. lapkričio 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Di Girolamo*, C-472/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:932, 15 punktą).

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo prejudicinių klausimų

48 Pirmuoju ir antruoju prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikus teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 14 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės aktuose numatytas teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškos nuosavybės teisės už mokestį yra „prekių tiekimas“, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 2 dalies a punktą arba papildomai – kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 1 dalį.

49 Iš pradžių reikia pažymėti, kad PVM direktyva tvirtina bendrą PVM sistemą, pagrįstą, be kita ko, vienodu apmokestinamųjų sandorių apibrėžimu (2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 30 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

50 Remiantis šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punktu, PVM apmokestinamas prekių tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks.

51 PVM direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje sūvoka „prekių tiekimas“ apibrėžta kaip teisės kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu perdavimas.

52 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją PVM direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje vartojama sūvoka „prekių tiekimas“ yra susijusi ne su nuosavybės perdavimu taikomoje nacionalinėje teisėje numatytais būdais, o su visais materialiojo turto perdavimo sandoriais, kuriais viena šalis suteikia kitai šaliai teisę disponuoti tuo turtu taip, lyg ji būtų šio turto savininkė (2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Vega International Car Transport and Logistic*,

C-235/18, EU:C:20192, 27 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

53 Be to, šios direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkte nustatyta, kad, be to paties straipsnio 1 dalyje nurodyto sandorio, „prekių tiekimu“ laikomas nuosavybės teisės turto perdavimas už atlyginimą valdžios institucijos ar jos vardu duotu nurodymu arba pagal įstatymus.

54 Vadinasi, nors PVM direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje bendrai apibrėžta sąvoka „prekių tiekimas“, aiškinant pažodžiui to paties straipsnio 2 dalį, ypač žodžius „be 1 dalyje nurodyto sandorio“, galima daryti išvadą, kad šioje 2 dalyje nurodyti kiti sandoriai, kurie taip pat laikomi „prekių tiekimu“, nors turi kitokią požymį, nei numatyti šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje. Konkrečiai kalbant, šios direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti sandorių apibrėžtyje visiškai neminima „teisė kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu“, nurodyta tos pačios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 35 punktą). Vis dėlto PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkte aiškiai nurodomas nuosavybės teisės turto perdavimas (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 40 punktą).

55 Taigi iš PVM direktyvos 14 straipsnio teksto ir struktūros matyti, kad šios nuostatos 2 dalis yra jo 1 dalyje nustatytos bendrosios prekių tiekimo apibrėžties *lex specialis*, kurios taikymo sąlygos skiriasi nuo minėtos 1 dalies taikymo sąlygų (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 36 punktą).

56 Tam, kad sandoris būtų laikomas „prekių tiekimu“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punktą, turi būti vykdytos trys kumuliacinės sąlygos. Pirmą, turi būti perduota nuosavybės teisė. Antra, šis perdavimas turi būti vykdomas remiantis valdžios institucijos ar jos vardu duotu nurodymu arba pagal įstatymus. Galiausiai turi būti sumokėtas atlyginimas (2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 37 punktą).

57 Nagrinėjamo atveju, kiek tai susiję su šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytomis dviem sąlygomis, iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo pateiktos informacijos matyti, kad neiginijama, jog teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškai nuosavybės teisė, dėl kurio Vroclavo savivaldybė perdavė nuosavybės teisę buvusiems ilgalaikiams nuomininkams ir dabartiniams savininkams, turi būti laikomas nuosavybės teisės perdavimu, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punktą. Be to, neiginijama, kad šis pakeitimas vyko pagal įstatymą.

58 Kiek tai susiję su klausimu, ar teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškai nuosavybės teisė buvo atliktas „už atlyginimą“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punktą, reikia konstatuoti, kad, pirma, sąvoka „už atlyginimą“ pagal šią nuostatą turi būti aiškinama taip, kad, nesant jokios nuorodos į valstybių narių nacionalinę teisę, ji turi būti apibrėžiama savarankiškai ir vienodai Sąjungos teiseje, ir tai darant būtina atsižvelgti į šios nuostatos *lex specialis* pobūdį, kaip tai matyti iš šio sprendimo 55 punkto. Taigi ši žodžių junginio turinys negali priklausyti nuo jos prasmės ir apimtį valstybių narių nacionalinėse teisėse sistemose.

59 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog tam, kad perdavimas būtų „už atlyginimą“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punktą, neturi reikšmės, atsižvelgiant į šios nuostatos *lex specialis* pobūdį, ar toks mokėjimas atitinka visus šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkte vartojamos prekių tiekimo sąvokos „už atlygą“ elementus (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 44 punktą).

60 Reikia pažymėti, kad PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotėje nurodytas „atlyginimas“, tačiau nenumatytos sąlygos, susijusios su šio atlyginimo pobūdžiu ar suma.

61 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad siekiant nustatyti, ar vykdyta sąlyga, susijusi su atlyginimu, reikia tik išsiaiškinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas atlyginimas yra tiesiogiai susijęs su nuosavybės perdavimu ir ar jis buvo realiai sumokėtas, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 45 punktą).

62 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad prievolė sumokėti keitimo mokestį išplaukia iš statymo teksto tą dieną, kuri atliekamas teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškos nuosavybės teisės, ir kad jo dydis yra lygus pakeitimo dieną už ilgalaikis nuomos mokėtino metinio mokesčio, kuris mokėtinas 20 metų, sumai. Remiantis prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateikta informacija, metinis pakeitimo mokestis už ilgalaikis nuomos savo ruožtu apskaičiuojamas kaip žemės sklypo kainos procentinė dalis. Vadinas, pagrindinėje byloje nagrinėjami pakeitimo mokesčiai yra tiesiogiai susiję su nuosavybės perdavimu, o tai, ar jie buvo realiai sumokėti, turi patikrinti prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ir antrąjį prejudicinius klausimus reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 14 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės aktuose numatytas teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškos nuosavybės teisės už mokestį yra prekės tiekimas, kaip tai suprantama pagal šiuos nuostatus.

Dėl trečiojo prejudicinio klausimo

64 Trečiuoju klausimu prašymu priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyva turi būti aiškinama taip, kad pakeisdama teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, visiškos nuosavybės teisės sumokant mokestį savivaldybė veikia kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, ar kaip viešosios valdžios subjektas, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalį.

65 Siekiant atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia įvertinti, ar teisės nekilnojamojo turto ilgalaikis nuomos pakeitimas visiškos nuosavybės teisės už atlyginimą yra „ekonominė veikla“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį.

66 Iš tiesų taikant Direktyvos 2006/112 13 straipsnio 1 dalį reikia iš anksto konstatuoti atitinkamos veiklos ekonominį pobūdį. Jei konstatuojama, kad vykdoma veikla yra ekonominio pobūdžio, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, tada reikia nustatyti, ar taikytina minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta viešosios teisės reguliuojamoms įstaigoms skirta išimtis (pagal analogiją žr. 2015 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-276/14, EU:C:2015:635, 30 punktą; 2015 m. spalio 29 d. Sprendimo *Sauçador*, C-174/14, EU:C:2015:733, 31 punktą ir 2018 m. birželio 13 d. Sprendimo *Gmina Wrocław*, C-665/16, EU:C:2018:431, 47 punktą).

Dėl veiklos ekonominio pobūdžio

67 PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ši „ekonominės veiklos“ sąvoka apibrėžta kaip apimanti visokių gamintojų, prekyautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant, be kita ko, „materialiojo ir nematerialiojo turto naudojimą, siekiant gauti nuolatinių pajamų“.

68 Kalbant apie „naudojimo“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, atsižvelgiant į PVM bendros sistemos neutralumo reikalavimus, ji apima visus sandorius, neatsižvelgiant į jų teisinę formą, kuriais siekiama iš aptariamo turto gauti nuolatinių pajamų (2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *SPÖ Landesorganisation Kärnten*, C-267/08, EU:C:2009:619, 20 punktą ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Lajvér*, C-263/15, EU:C:2016:392, 24 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

69 PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalies teksto analizė, pabrėžiant sąvokos „ekonominė veikla“ taikymo srities apimtį, taip pat patikslina jos objektyvų pobūdį, t. y. vertinama pati veikla, neatsižvelgiant į jos tikslus ar rezultatus (šiuo klausimu žr. 2019 m. birželio 13 d. Sprendimo *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C-420/18, EU:C:2019:490, 31 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

70 Nagrinėjamu atveju reikia atsižvelgti, be kita ko, į tai, kad Vroclavo savivaldybė už teisės į nekilnojamojo turto ilgalaikį nuomą pakeitimą į visiškos nuosavybės teisę iš ankstesnio ilgalaikio nuomininko gauna mokestį, kuris yra iš esmės mokėtinas 20 metų nuo šio pakeitimo dienos. Be to, jeigu minėtas mokestis būtų mokamas kaip vienkartinis mokestis, jis atitiktų mokestį tais metais, kuriais išreikštas ketinimas jį sumokėti vienu kartu, padaugintų iš likusių metų skaičiaus iki 20 metų laikotarpio pabaigos, skaičiuojant nuo minėto pakeitimo dienos.

71 Šios aplinkybės, kurias turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, leidžia daryti išvadą, kad teisės į nekilnojamojo turto ilgalaikį nuomą pakeitimas į visiškos nuosavybės teisę leidžia Vroclavo savivaldybei gauti nuolatinių pajamų, todėl šis sandoris yra „ekonominė veikla“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalį.

72 Šiuo klausimu nesvarbu, kad šis pakeitimas atliekamas pagal įstatymą ir kad pakeitimo mokesčio dydis buvo nustatytas tame pačiame įstatyme, atsižvelgiant į bėtinybę paisyti PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkto veiksmingumą.

73 Be to, aplinkybė, kad Vroclavo savivaldybė nesiėmė jokių aktyvių veiksmų, kad teisės į nekilnojamojo turto ilgalaikį nuomą būtų pakeista į visiškos nuosavybės teisę, nes šis sandoris sudarytas pagal įstatymą, savaime neleidžia daryti išvados, kad šis pakeitimas nesusijęs su materialiojo turto naudojimu siekiant gauti nuolatinių pajamų, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

74 Iš tiesų iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos negalima daryti išvados, kad aktyvi nekilnojamojo turto prekybos veikla yra būtina sąlyga tam, kad veikla, susijusi su nekilnojamojo turto valdymu, galėtų būti laikoma vykdoma siekiant gauti nuolatinių pajamų, todėl ji būtų galima laikyti „ekonominė“ (šiuo klausimu žr. 2019 m. birželio 13 d. Sprendimo *IO (PVM – Stebėtojų tarybos nario veikla)*, C-420/18, EU:C:2019:490, 29 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

75 Reikia pridurti, kad tokia sąlyga taip pat nesuderinama su bėtinybe užtikrinti PVM direktyvos 14 straipsnio 2 dalies a punkto, kuriame iš esmės kalbama apie nuosavybės teisės į turtą perleidimą po to, kai valdžios institucija tai vykdo arba tai padaroma jos vardu ar pagal įstatymą, veiksmingumą.

D?l viešosios valdžios veiklos vykdymo

76 Kalbant apie tai, ar tokiu atveju, koks nagrin?jamas šioje byloje, Vroclavo savivaldyb? turi b?ti laikoma apmokestinamuoju asmeniu, veikian?iu kaip toks, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dal?, ar kaip viešosios valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 13 straipsnio 1 dalies pirm? pastraip?, pirmiausia reikia priminti, kad pagal PVM direktyvos 9 straipsnio 1 dal? ir nukrypstant nuo bendros apmokestinimo taisykl?s, numatytos tos pa?ios direktyvos 9 straipsnio 1 dalyje, taip pat remiantis min?tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalimi, savivaldyb? neturi b?ti laikoma apmokestinamuoju asmeniu d?l ekonomin?s veiklos arba sandori?, kuriuos ji vykdo kaip viešosios valdžios institucija, jeigu j? neapmokestinimu smarkiai neiškraipoma konkurencija (2015 m. rugs?jo 29 d. Sprendimo *Gmina Wroc?aw*, C?276/14, EU:C:2015:635, 29 punktą ir nurodyta jurisprudencija)

77 Kaip bendrosios bet kokios ekonominio pob?džio veiklos apmokestinimo PVM taisykl?s išimtis, ši nuostata turi b?ti aiškinama siaurai (2014 m. kovo 20 d. Nutarties *Gmina Wroc?aw*, C?72/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:197, 19 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

78 Pagal suformuot? jurisprudencij? iš paties šios nuostatos teksto matyti, jog tam, kad b?t? taikoma neapmokestinimo taisykl?, turi b?ti ?vykdytos dvi kumuliacin?s s?lygos, t. y. pirma, nagrin?jam? veikal? turi vykdyti viešosios valdžios subjektas ir, antra, jis turi veikti kaip valdžios institucija. Pastaroji s?lyga leidžia nustatyti viešosios valdžios subjekt? neapmokestinimo apr?pt? atsižvelgiant ? tam tikros vykdomos veiklos b?dus. Taigi, kaip valdžios institucijos, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 13 straipsnio 1 dalies pirm? pastraip?, veikal? vykdo viešosios teis?s subjektai pagal jiems taikom? teisin? tvark?, išskyrus veikal?, kuri? jie vykdo tokiomis pa?iomis teisin?mis s?lygomis kaip ir privat?s ?kio subjektai (2014 m. kovo 20 d. Nutarties *Gmina Wroc?aw*, C?72/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:197, 19 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

79 Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad aptariamoms veiklos objektas ir tikslas šiuo klausimu yra nesvarb?s ir kad tai, jog vykdamas j? naudojamosi viešosios valdžios ?galiojimais, leidžia nustatyti, kad šiai veiklai taikoma viešosios teis?s tvarka (2015 m. spalio 29 d. Sprendimo *Saua?or*, C?174/14, EU:C:2015:733, 70 punktą ir nurodyta jurisprudencija).

80 Konkre?iai kalbant apie pirm?j? iš dviej? s?lyg?, ?tvirtint? PVM direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje, kad b?t? taikoma neapmokestinimo taisykl?, nekyla joki? abejoni?, kad Vroclavo savivaldyb? yra viešosios valdžios subjektas.

81 Vis d?lto dar reikia, kad min?toje nuostatoje nustatyta antroji s?lyga b?t? ?vykdyta, t. y. PVM neapmokestinama tik veikla, kuri? vykdo viešosios teis?s subjektas, veikdamas kaip valdžios institucija.

82 Nagrin?jamu atveju kelios aplinkyb?s lyg rodo (tai turi patikrinti prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas), kad teis? ? ilgalaik? nuom? pakei?iant ? visiškos nuosavyb?s teis? Vroclavo savivaldyb? nesinaudoja viešosios valdžios prerogatyvomis.

83 Be to, atrodo, kad Vroclavo savivaldyb?, ?gyvendindama nacionalin?s teis?s akt? leid?jo nustatytas priemones, neturi ?galiojim? priimti sprendim? d?l pakeitimo taikymo asmenims ir jo ?gyvendinimo b?d?.

84 Aišk?ja, kad pagal Pakeitimo ?statymo nuostatas Vroclavo savivaldyb?s vaidmuo iš esm?s yra patikrinti faktines aplinkybes, išduoti pažym?, patvirtinan?i? teis?s ? nekilnojamojo turto ilgalaik? nuom? pakeitim? ? visiškos nuosavyb?s teis?, ir informuoti nauj? savinink? apie pareig?

mokėti pakeitimo mokestį. Kaip savo išvados 61 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Vroclavo savivaldybė nenustato ilgalaikio nuomininko mokėtino mokesčio kaip pagal jai taikomą teisinį tvarką veiklą vykdančios viešosios teisės subjektas, atsakingas už administracinę procedūrą.

85 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad su sąlyga, kad tai patikrins prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikus teismas, Vroclavo savivaldybės veikla pagal susitarimą dėl teisės nekilnojamojo turto ilgalaikio nuomų pakeitimo – visiškos nuosavybės teisės, nors ir yra ekonominio pobūdžio, negali būti laikoma susijusia su naudojimosi viešosios valdžios prerogatyvomis.

86 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti: PVM direktyva turi būti aiškinama taip, kad kai teisė nekilnojamojo turto ilgalaikio nuomų pakeičiama pagal nacionalinės teisės nuostatas – visiškos nuosavybės teisės už savivaldybei, turto savininkei, mokėtiną mokestį, dėl kurio ši savivaldybė gali gauti nuolatinių pajamų (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikus teismas), savivaldybė veikia kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, o ne kaip valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

87 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 14 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės aktuose numatytas teisės nekilnojamojo turto ilgalaikio nuomų pakeitimas – visiškos nuosavybės teisės už mokestį yra prekės tiekimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.**

2. **Direktyva 2006/112 turi būti aiškinama taip, kad kai teisė nekilnojamojo turto ilgalaikio nuomų pakeičiama pagal nacionalinės teisės nuostatas – visiškos nuosavybės teisės už savivaldybei, turto savininkei, mokėtiną mokestį, dėl kurio ši savivaldybė gali gauti nuolatinių pajamų (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikus teismas), savivaldybė veikia kaip apmokestinamasis asmuo, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalį, o ne kaip valdžios institucija, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 13 straipsnio 1 dalį.**

Parašai.

* Proceso kalba: lenkų.